

Hovenier in het Vizier: 'Er wordt vaak onnodig ingewikkeld over duurzaamheid gedaan'

SG Hoveniers maakt zich sterk voor werkplezier

Bart Swinkels (47) staat alweer 27 jaar aan het roer van SG Hoveniers, dat in Son en Breugel gevestigd is. De Brabantse ondernemer heeft veel veranderingen gezien in zijn vakgebied, zoals de grotere focus op duurzaamheid, een hogere werkdruk en een afname van vakkennis in de branche. Wat onveranderd is gebleven, is de lol waarmee hij met zijn compagnon Frans Gruithuijzen zijn bedrijf bestiert: 'Twee kapiteins op een schip kan prima, zolang je elkaar maar de vrijheid geeft.'

Auteur: Frank van de Ven

Toen Swinkels 27 jaar geleden besloot voor zichzelf te beginnen, had hij veel steun aan de Koninklijke VHG: 'Ik was twintig jaar toen ik een eigen bedrijf opzette en dacht dat ik alles wel wist. De uitvoering van alle werkzaamheden was geen probleem, maar de zakelijke kant is toch andere koek. Google was er eigenlijk niet, dus als je ergens tegenaan liep, kon je niet op internet vertrouwen. De branchevereniging heeft me destijds goed geholpen.'

tussen mij en Frans voelde goed. Onze samenwerking draait om 'leven en laten leven'. We doen beiden wat we leuk vinden en verdelen de taken. We hebben nu een goede balans gevonden tussen de werkzaamheden. Ooit hadden we acht fte in dienst en was onze ambitie om elk jaar één extra medewerker aan te nemen, zodat we verder konden groeien. Dat adviseerde onze boekhouder ook, maar dat werkte niet voor mij. Op een gegeven moment zat ik de hele dag achter de computer, terwijl Frans met collega's buiten aan het werk was. Ik miste het klantcontact.'

Krimp verhoogt omzet

Uiteindelijk besloot Swinkels om het personeelsbestand in te krimpen en zelf meer de baan op te gaan. Inclusief de twee eigenaren telt SG Hoveniers vijf fte's. Dat was de juiste keuze voor hem en het bedrijf. Die keuze bracht de ondernemer niet alleen maar meer werkgelegenheid, maar ook betere financiële cijfers. De inkomsten van het Brabantse hoveniersbedrijf groeiden de afgelopen drie jaar met tien procent. Swinkels levert altijd zijn cijfers in bij Koninklijke VHG en daaruit blijkt dat zijn bedrijf steevast tot de twintig procent van best presterende kleine ondernemingen in de branche behoort. Toen hij nog acht fte had, zat het bedrijf rond of net onder het branchegemiddelde. Inkrimpen qua personeel hoeft dus niet slecht te zijn. Swinkels: 'We maakten deze keuze eigenlijk puur vanuit werkplezier, maar uiteindelijk is het ook financieel de beste keuze geweest voor ons bedrijf.'

Bewustwording creëren

Plezier hebben in wat je doet, is de drijfveer van de Brabander. 'Ik geniet van het klantcontact. Wat ik zo mooi vind aan mijn vak, is dat je mensen bewust kunt maken over duurzaamheid. Ik denk dat er vaak onnodig moeilijk wordt gedaan over dat thema. Waarom moet onkruid weg tussen de tegels, bijvoorbeeld? Ik laat het zelf zitten. Veel mensen weten ook niet waarom ze dat doen. Op zaterdag zie ik gezinnen het onkruid tussen hun tegels wegkrabben, wegbranden of flink wat azijn gebruiken, waarna ze op zondagmiddag datzelfde "onkruid" op de Veluwe met hun telelens op de foto zetten. Dan zie je in de avond op hun Instagram-pagina een mooie foto van het onkruid dat ze de dag ervoor uit hun tuin haalden. Dat is toch raar?'

Mooie rol spelen

Een taak van de hovenier is om aan de klant uit

te leggen waarom er bepaalde keuzes worden gemaakt als het gaat om duurzaamheid. 'Ik mis de uitleg waarom er bepaalde keuzes worden opgelegd. Waarom moet je plastic infiltratiekratten in zandgrond plaatsen in plaats van het water gewoon laten infiltreren? Waarom doet een hovenier elk jaar weer datzelfde gazon verticuteren, los eerst het probleem op. Dat soort vragen moet je kunnen beantwoorden. Ik denk dat de hovenier daar een mooie rol in kan spelen, maar het is wel belangrijk dat daar tijd voor wordt vrijgemaakt.'

Tijdgebrek

Een gebrek aan tijd is volgens Swinkels voor een aantal vakgenoten vaak een excuus om weinig in de theorieboeken te duiken: 'Ik zie weleens jongens een bedrijf uit de grond stampen en direct de baan op gaan. Helaas is het kennisniveau niet altijd even goed. Het mooie aan dit vak vind ik juist om in samenspraak met de klant een tuin af te leveren waar we beiden trots op zijn. Zo werk ik ook: we vertrekken pas als de klant tevreden is. Het personeel krijgt bij ons geen uren mee en ze werken op basis van een ingeschatte calculatie. In de offerte zijn onvoorziene zaken, zoals bijvoorbeeld de vondst van een kapotte rioolbuis, ook opgenomen. Dat schept duidelijkheid voor de klant en ons.'

Trots

Swinkels is trots op zijn bedrijf, zijn mensen en zijn vak: 'Ik denk dat sommige hoveniers zich ten onrechte klein houden en daarom een laag uurloon en uurtarief vragen. Ons uurtarief is ongeveer 75 euro, terwijl ik hoveniers ook hun diensten voor 35 euro per uur heb zien aanbieden. Dat vind ik jammer, want je hebt een opleiding gevolgd om dit vak te kunnen uitoefenen. Een goede hovenier kan een klant overtuigen om voor duurzame oplossingen te kiezen en een steentje bij te dragen aan een beter milieu. Voor dit beroep volg je ook een opleiding, dus daar verdient je ook een passend salaris voor. Hovenier zijn is iets om trots op te zijn en dat mag breder uitgedragen worden.'

Proef beviel goed

Na vijf jaar besloot Swinkels bij wijze van proef om zijn achterneef Frans Gruithuijzen een jaar lang compagnon te maken. 'Frans was zoekende. Hij was ook ondernemer geweest in een ander vakgebied en heeft zich daarna geschoold en gespecialiseerd in tuinonderhoud, en dat onderdeel spreekt mij totaal niet aan, terwijl dat juist Frans' passie is. De proef beviel zo goed dat we na een jaar besloten gezamenlijk het bedrijf te runnen.'

Taakverdeling

SG Hoveniers is een VOF en de verdeling tussen aanleg en onderhoud is 50/50. 'Vanuit een businessmodel was het misschien handiger geweest om een onderhoudsmedewerker in loondienst te nemen, maar de samenwerking

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!